

Manifest 25N Dia internacional per a l'erradicació de les violències masclistes 2022

Les violències masclistes representen una greu i sistemàtica vulneració dels drets humans de més de la meitat de la població del món. Són una realitat persistent i cruenta, tal com ho demostren les xifres de denúncies per violació, que han augmentat un 27% a Espanya, que en els primers 6 mesos d'enguany es comptabilitzen 1211 casos; i en les dones assassinades any rere any, que tan sols en aquest any 2022 ja portem 66 femicidis.

La major part de les agendes de les polítiques d'igualtat i dels moviments feministes s'han dedicat a treballar més intensament la violència de gènere per tal de prevenir, detectar i protegir-ne les dones que la pateixen. En l'àmbit legislatiu també s'ha avançat, gràcies a les pressions de la societat i del moviment feminista que ha sortit al carrer a reclamar justícia.

A Catalunya, la Llei 17/2020, assegura el dret de les dones a erradicar la violència masclista, a més identifica els tipus de violència detectats fins ara i els ambients on es generen. I al Congrés, es va aprovar la Llei orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de Garantia Integral de la Llibertat Sexual, la del "només sí és sí", una llei esperada, que veu la llum 4 anys després de la sentència de la manada, que elimina la distinció entre abús i agressió, i sobretot manifesta que s'ha de donar el consentiment expressament en totes les relacions sexuals.

Tot i que anem avançant amb les lleis, en la societat o les institucions encara no és suficient perquè encara ens assassinen, ens violen, ens maltracten, ens insulten, ens menyspreen. Les violències masclistes són una pandèmia que té l'origen en el virus del patriarcat. Una desigualtat estructural que hem d'arrencar de sota-rel, hem d'identificar-la, posar-li nom i combatre-la fins a eliminar-la. És una lluita llarga, penosa, i fa tant de temps que dura que només li podrem posar fi amb l'esforç de tothom, de la feina individual

i de la col·lectiva, en les institucions, en la societat civil, a les xarxes, als mitjans de comunicació, al carrer...

Malauradament ja sabem què és la violència física, la psicològica i la sexual, però hi ha altres formes de violència que també cal saber que ho són: Com la violència vicària, que és la que s'exerceix a fills o filles per causar dany a la mare; o la violència obstètrica i de vulneració dels drets sexuals i reproductius que trobem en l'impediment a la informació de salut sexual, en el dret a l'avortament o en les pràctiques no volgudes en el part o en el dret a no ser mare. I també es considera violència, l'econòmica, la que s'exerceix en els impagaments de pensions o en les apropiacions il·legítimes dels béns de la dona. I també és important que identifiquem com a violència la de segon ordre, que és la que s'exerceix en les persones que ajuden o que defensen a les dones que viuen situacions de VM.

I on trobem tota aquesta violència? A tot arreu, per això hem de crear espais segurs, lliures de violència, i protegits contra aquesta xacra. La VM no apareix només en el si de la parella o de la família, sinó que també hem d'estar alerta en l'àmbit laboral, en el comunitari, l'institucional, en la vida política i pública o en l'educatiu. No hem d'acceptar mai cap acció generada per la violència masclista per petita que sigui com una tradició, com una broma o com un fet cultural, perquè no ho és. I no hem d'oblidar que moltes dones normalitzen i disculpen situacions de violència que les poden tenir atrapades anys i anys en relacions desiguals i ni tan sols en són conscients.

La violència masclista que genera el sistema patriarcal no només va dirigida contra les dones, sinó que va més enllà, actua contra infants, famílies, i contra tota persona que s'aparti del rol binari d'home i dona, que tinguin identitats o expressions de gènere diferents, com les dones trans. És una expressió d'abús contra qui s'aparta dels postulats heteropatriarcal.

El Consell de Dones insta a totes les institucions, partits polítics, associacions, col·lectius, i també a cada persona de manera individual a treballar per desarticular el model patriarcal que usa la violència de gènere com una forma de dominació i que va en contra dels drets humans; a exigir l'equitat de gènere i a demanar que totes les accions tinguin una perspectiva de gènere i feminista.

I sobretot, volem recordar des del Consell de Dones del Prat que d'aquesta situació de violència de gènere, les dones se'n surten, amb molt d'esforç, amb ajuda de professionals i de la xarxa amiga. Són dones supervivents, que poden superar el que han viscut, sense oblidar-ho. Per això exigim que tothom lluiti per erradicar les violències masclistes de manera efectiva i demanem als homes que no volen ser còmplices que no callin perquè els necessitem al nostre costat, perquè mostrin una masculinitat desobedient amb els patrons patriarcal.

No hi ha cap raó que justifiqui exercir la violència: no és per la biologia, ni per la cultura, ni per la tradició. La violència de gènere no és una broma!

Per una vida lliure de violències masclistes!

Ens volem vives, lliures i rebels!

El Prat, novembre de 2022